

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judcători – Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Marcu Vladimir Vladimir, născut la 06 august 1984, originar din s. Lăpușna, r-nul Hîncești și domiciliat în or. Orhei, str. M. Eminescu, nr.13, ap.21.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.04.2013 - 21.10.2015 (prima instanță);
2. 24.11.2015 - 29.02.2016 (instanța de apel);
3. 22.04.2016 - 05.10.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 21 octombrie 2015, inculpatul Marcu Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal și în temeiul art.72 Cod penal i-a fost stabilită o pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor bănești pe un termen de 3(trei) ani.

Acțiunea civilă a lui Tănăsescu Viorel s-a admis parțial în partea încasării prejudiciului material în sumă de 85 500,00 lei, a prejudiciului moral în sumă de 50 000,00 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000,00 lei și s-a dispus încasarea de la Marcu Vladimir în beneficiul lui Tănăsescu Viorel suma de 85 500,00

(optzeci și cinci mii cinci sute) lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 3 000,00 (trei mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5 000,00 (cinci mii) lei cheltuieli de asistență juridică.

S-a lăsat fără examinare acțiunea civilă a lui Tănăsescu Viorel în parte ce ține de încasarea sumei de 23 000,00 lei primiți pentru confecționarea altor bijuterii, a sumei de 800,00 euro primiți conform recipisei din 05.08.2009, urmând ca asupra acestora să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Marcu Vladimir, în una din zilele lunii februarie 2011 aflându-se în mun. Chișinău, str. Hristo Botev 11/2, ap.43, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, sub pretextul de a confecționa o confecție de aur, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la cet. Preda Corina obiecte din aur și anume un inel din aur cu masa de 4 grame în valoare de 2700,00 lei MD și o bucată din aur topit cu masa de 10 grame, în valoare de 5000,00 lei MD, lăsându-i ca garant o piatră, care din cuvintele lui este o piatră prețioasă, știind cu certitudine că este o piatră simplă, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 7700,0 lei MD.

Tot el, Marcu Vladimir, la 05 august 2009, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, aflându-se în apropierea pieței „Toamna de Aur”, amplasată pe str. Independenței 15, mun. Chișinău, susținând față de Tănăsescu Viorel, că o să-i efectueze lucrări de reparație și curățire a unei bijuterii din aur, a obținut de la Tănăsescu Viorel, o brățară din aur, cu proba de 585 și masa de 100 grame, pe care ulterior a vândut-o unei terțe persoane, cauzând astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 35 000,00 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului Marcu Vladimir au fost încadrate în baza art. 190 alin.(2) lit. c) Codul penal, conform indicilor - escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. - avocatul Kușnir Mariana în numele inculpatului Marcu Vladimir, prin care a solicitat admiterea acestuia, rejudecarea cauzei pentru prima instanță, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei cu emiterea unei noi decizii privind aplicarea unei pedepse mai blânde lui Marcu Vladimir cu suspendarea condiționată a pedepsei.

În motivarea cererii de apel, apărarea a invocat că sentința contestată este prea aspră, deoarece Marcu Vladimir și-a recunoscut vina, a contribuit la recuperarea pagubei morale și materiale a lui Tănăsescu Viorel care îl iartă pentru toate suferințele și pagubele care i le-a provocat în rezultatul infracțiunilor comise, cerând pedepsirea lui mai blândă - o pedeapsă condiționată. Apărarea a considerat că instanța trebuie să țină cont de prevederile art.75 Cod penal, și anume că condamnatul și-a recunoscut vina pe deplin în comiterea infracțiunii menționate, sincer s-a căit de cele întâmplate, a

contribuit la descoperirea infracțiunii și a recuperat în întregime prejudiciu fiind iertat de părțile vătămate. Mai mult, instanța la stabilirea termenului pedepsei trebuie să țină cont de prezența circumstanțelor ce atenuează răspunderea, conform art.75,76 Cod penal, și anume recunoașterea vinei pe deplin, căință sinceră, că antecedente penale nu sunt, precum și recuperarea prejudiciului și alte circumstanțe privind comportamentul anterior al condamnatului în societate și prezent la rejudecarea cauzei.

Apelantul a menționat că, Marcu Vladimir s-a împăcat cu partea vătămată Tănăsescu Viorel, ultimul pretenții materiale și morale față de condamnat nu are, fapt confirmat și prin tranzacția de împăcare semnată de către ambele părți;

3.2. - avocatul Creciu Natalia în numele inculpatului Marcu Vladimir, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Marcu Vladimir să fie achitat, din motiv că faptele acestuia nu conțin elementele componenței de infracțiune incriminată - art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar acțiunea civilă înaintată de Tănăsescu Viorel a o lăsa fără examinare.

În motivarea apelului, aceasta a invocat că consideră sentința pasibilă de casare întrucât s-a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Marcu Vladimir. Acesta a pledat nevinovat pe parcursul întregului proces penal și apărarea a invocat lipsa elementelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (2) Cod penal.

Apărarea a constatat că în urma audierii lui Marcu Vladimir și a părții vătămate Preda Corina, nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, prevăzute de art.190 alin.(2) Cod penal, fiind în prezența unor raporturi civile clasice. Este cazul unui contract de antrepriză (art. 946 Cod Civil) prin care o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți (client), iar acesta se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit. Obiectul contractului de antrepriză poate fi atât producerea sau transformarea unui bun, cât și obținerea unor alte rezultate prin efectuarea de lucrări. Prin acordul părților se stabilește și termenul de executare a lucrării (art. 954 Cod Civil). Marcu Vladimir, în calitate de antreprenor, și-a asumat obligația de a confecționa un articol din aur pentru Preda Corina, iar Preda Corina, în calitate de client, s-a obligat să recepționeze bijuteria și să achite prețul. Ținând cont de faptul că antreprenorul nu a executat comanda în termen, sunt temeiuri rezonabile a considera că nu și-a onorat obligațiunea asumată contractual. Prin urmare, dreptul civil prevede un remediu pentru asemenea situații, debitorul Marcu Vladimir fiind nevoit să suporte consecințele legale ale neexecutării obligațiilor civile. În corespundere cu dispozițiile art. 602 alin. (1) și (2) Cod Civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Apelantul a menționat că Marcu Vladimir nici inițial și nici ulterior nu a avut scopul de a însuși bunul primit de la partea vătămată. Și nici partea vătămată nu a transmis

bunul fiind sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere, întrucât anterior inculpatul a mai confecționat articole din aur. Astfel, probe care să dovedească existența în acțiunile lui Marcu Vladimir a elementelor infracțiunii de escrocherie nu au fost prezentate de acuzare: nu există nici latura obiectivă și nici latura subiectivă a componenței de escrocherie. Intenția reală a lui Marcu Vladimir a fost de a confecționa, ca și anterior, bijuteria pentru Preda Corina. Imposibilitatea executării comenzii a fost generată de situația financiară complicată.

Referitor la incriminarea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal, apelantul a menționat că pe acest episod urmează a fi pronunțată o sentință de achitare în privința lui Marcu Vladimir, întrucât nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune incriminată, prevăzute de art. 190 alin. (2) Cod penal.

Privitor la acțiunea civilă, aceasta a invocat prevederile art.225 alin.(4) Cod de procedură penală potrivit cărora instanța de judecată lasă acțiunea civilă fără soluționare în procesul penal în cazul adoptării sentinței de încetare a urmăririi penale sau de achitare din motivul lipsei componenței infracțiunii, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile. Astfel, ținând cont de faptul că a solicitat achitarea inculpatului din motiv că nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune imputată, a considerat oportun a lăsa fără examinare acțiunea civilă înaintată de Tănăsescu Viorel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 februarie 2016, apelul declarat de avocatul Creciun Natalia în numele inculpatului Marcu Vladimir a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de avocatul Kușnir Mariana în numele inculpatului Marcu Vladimir a fost admis, casată parțial sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 21 octombrie 2015 în partea stabilirii pedepsei, și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Marcu Vladimir Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor bănești pe un termen de 3(trei) ani.

Conform art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei lui Marcu Vladimir Vladimir pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Măsura preventivă – arestul, aplicat în privința lui Marcu Vladimir Vladimir a fost revocată.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, criticile cu privire la aprecierea probelor invocate de avocatul Creciun Natalia în numele inculpatului, în sensul nevinovăției inculpatului nu sînt argumentate.

În atare situație, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță a concordat

cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde elementele definitorii condamnării, prevăzute de articolul 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

Inculpatul Marcu Vladimir în ședința instanței de apel a susținut doar apelul declarat de avocatul său Kușnir Mariana și acesta a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde. El a recunoscut faptele constatate de prima instanță și a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

În plus, în apelul declarat de avocatul inculpatului Kușnir Natalia și în ședința instanței de apel acesta se căiește de cele comise și cere aplicarea unei pedepse mai blânde, neinvocând achitarea sa.

Astfel, sânt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza condamnării inculpatului Marcu Vladimir, cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel : declarațiile inculpatului Marcu Vladimir, (f.d. 53-57, vol. III).

De rând cu declarațiile inculpatului, în cadrul cercetării judecătorești au fost administrate următoarele mijloace de probă incluse în rechizitoriu, și cercetate în cadrul cercetării judecătorești și anume : declarațiile părții vătămate Preda Corina, declarațiile părții vătămate Tănăsescu Viorel, declarațiile martorului acuzării Bolgaru Sergiu, declarațiile martorului Codreanu Adrian.

Instanța de apel a menționat că prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni a fost dovedită inclusiv și prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în procesul cercetării judecătorești și suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel:

- procesul-verbal de consemnare a plângerii, semnată de Tănăsescu Viorel, din 07.09.2010.(Vol. I, f.d.5);

- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Tănăsescu Viorel și bănuitul Marcu Vladimir.(Vol. I, f.d.92-93);

- procesul-verbal de confruntare între martorul Bolgaru Sergiu Tudor și bănuitul Marcu Vladimir.(Vol. I, f.d. 122-123);

- procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Preda Corina și bănuitul Marcu Vladimir, prin care se confirmă faptul, că într-adevăr Preda Corina i-a transmis bănuitolui Marcu Vladimir 14 grame de aur pentru a fi prelucrate până la 08.03.2011, însă până în prezent nici bijuteriile nu au fost confecționate și nici aurul nu a fost restituit cet. Preda Corina, dându-i o piatră simplă în valoare de 10 lei, sub pretextul că este o piatră prețioasă „brilliant” în valoare de 150 euro, ca garant că o să-i perfecțeze bijuterii din aur sau o să-i restituie aurul.(Vol. II, f.d.44);

- procesul-verbal de confruntare dintre bănuitul Marcu Vladimir și martorul Codreanu Adrian.(Vol. II, f.d.48-49);

- conținutul ordonanței de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală, conform căreia piatra simplă a fost recunoscută drept corp delict și anexată la cauza penală nr.2013428002.(Vol. II, f.d.48-49);

- procesul-verbal de ridicare din 29.07.2013, conform căruia de la martorul Codrean Andrian au fost ridicate documente de înregistrare și funcționare a SRL „Codrean-Azur”.(Vol. II, f.d.23-24);

- prin documentele anexate la cauza penală și anume recipisele scrise personal de Marcu Vladimir și semnate de către acesta (fapt declarat în instanță de către inculpat), conform căreia a primit de la Tănăsescu Viorel pentru reparație brățara cu masa de 100 gr., proba 585, scrisă la 05.08.2009, obligându-se să o restituie până la 16.08.2009, cu mențiunea „de el scrisă neforțat”, ulterior prin altă recipisă din 05.05.2013 se obligă să restituie brățara cu masa de 100 gr., cu mențiunea că „Tănăsescu Viorel nu are nici o datorie față de dumnealui”, obligându-se să restituie și sumele de bani drept penalitate și datorii.(Vol.I, f.d. 14, 60-61);

- corpul delict - un plic cu o piatră transparentă de culoare albă, anexată la cauza penală.(Vol.II, f.d.25).

Instanța de apel a menționat că probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, sânt admisibile și au fost apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

În context, nu a existat temei pentru a le da o nouă apreciere, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel a conchis că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de Marcu Vladimir încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Referitor la argumentele apelantului Kușnir Mariana precum că prima instanță a ignorat prevederile art.75 din Codul penal, instanța de apel le-a reținut pe motivul că la aplicarea pedepsei, instanța trebuie să țină cont de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de motivul infracțiunii, de persoana celui vinovat, apreciind obiectiv circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, urma să aplice o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și anume că, scopul pedepsei aplicate acestuia poate fi atins și prin modalitatea suspendării condiționate a executării acesteia, ca o alternativă aptă privind reeducarea acestuia, oferindu-i posibilitatea în relație cu mediul social, să-și determine schimbarea atitudinii față de valorile ocrotite de legea penală.

În acest sens, instanța de apel a menționat că reieșind de gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului Marcu Vladimir, atitudinea acestuia până și după comiterea infracțiunii, atitudinea acestuia față de fapta comisă, restituirea integrală a prejudiciului material părții vătămate Preda

Corina și intenția și aportul său financiar în vederea reparării benevole a pagubei materiale cauzate părții vătămate Tănăsescu Viorel, prima instanță a aplicat o pedeapsă prea aspră față de inculpat, considerând neîntemeiat că în cazul de față este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii.

Însă, instanța de apel a considerat că, prima instanță incorect i-a numit lui Marcu Vladimir o pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor bănești pe un termen de 3(trei) ani. Or, instanța de apel ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, a ajuns la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, inculpatul a conștientizat urmările faptei sale, și-a recunoscut vina în ședința instanței de apel, infracțiunea este comisă pentru prima dată, este din categoria celor grave, acesta este tânăr, recent a înființat o familie, în care se educă un copil minor, fiind de acord și în continuare să contribuie la achitarea prejudiciului moral stabilit de instanță în beneficiul părții vătămate Tănăsescu Viorel și demonstrând că nu este o persoană social periculoasă.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că în conformitate cu prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei inclusiv personalitatea inculpatului Marcu Vladimir, luând în considerație în special politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul, instanța de apel a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei privative de libertate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care a indicat temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia în partea admiterii apelului avocatului Kușnir Mariana în numele inculpatului Marcu Vladimir, cu menținerea sentinței primei instanțe, în privința acestuia fără modificări, deoarece apelul avocatului greșit a fost admis.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța

de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Iar pct.10 al aceluiași articol prevede ca temei și cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Recurentul consideră că decizia instanței de apel emisă pe caz este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată cu menținerea sentinței instanței de fond din următoarele motive:

Potrivit prevederilor art.61 alin.(2) Cod penal „*pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane*”;

- astfel, consideră recurentul că la adoptarea deciziei instanța de apel n-a individualizat în mod echitabil pedeapsa, ignorînd criteriile prevăzute de art.7, 75 Cod penal. Instanța de fond la stabilirea pedepsei a reieșit din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de comportamentul în timpul și după comiterea infracțiunii, că nu a recunoscut vina și a încercat să ducă în eroare organul de urmărire penală, nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- faptul că în instanța de apel inculpatul a recunoscut vina, recurentul consideră că este formal, pentru a duce în eroare instanța de apel, acesta nu a întreprins nici o măsură în vederea restituirii prejudiciului;

- mai mult ca atât, inculpatul a comis două fapte infracționale, de aceea consideră că Marcu Vladimir nu a făcut concluzii pozitive privind schimbarea comportamentului său în societate. Din aceste considerente instanța de fond a ajuns la concluzia că pedeapsa non privativă de libertate nu se va afla în corespundere cu gravitatea infracțiunii comise, cu persoana inculpatului și nu va duce la corectarea ultimului și nici nu va atinge scopul pedepsei penale;

- recurentul consideră că instanța de apel eronat a aplicat în speța dată prevederile art.90 Cod penal, motiv pentru care solicită menținerea sentinței.

6. Avocatul Kușnir Mariana în numele inculpatului Marcu Vladimir a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care a solicitat respingerea recursului ordinar declarat, cu menținerea fără modificări a deciziei instanței de apel.

În referința depusă apărătorul a menționat că Marcu Vladimir în instanța de apel a recunoscut vina imputată de acuzare pe deplin, căindu-se sincer de cele săvârșite, a restituit integral paguba, fapt confirmat prin recipisa care a fost anexată la materialele cauzei prin care se confirmă faptul că Marcu Vladimir a restituit părții vătămate suma de 50 000 lei, ulterior fiind achitate încă 10 000 lei.

La 20 martie 2016 Marcu Vladimir a mai restituit 20 000 lei, urmînd ca pînă la pronunțarea integrală a deciziei instanței de apel - 28.04.16 să restituie părții vătămate 13 000 lei, astfel la 28.03.16 fiind semnată o recipisă că partea vătămată Tanăsescu Viorel pretenții față de Marcu Vladimir nu are (recipisele sunt anexate).

Astfel argumentul procurorului că Marcu Vladimir nu a restituit părții vătămate prejudiciul este unul neîntemeiat și nefondat.

Analizînd conținutul deciziei instanței de apel, se constată că alegațiile recurentului privitoare la agravarea pedepsei lui Marcu Vladimir sunt neîntemeiate și contravin ansamblului de probe administrate în cauză, îndeosebi prin următoarele probe directe și concludente, fapt confirmat prin recipisele anexate la materialele cauzei în ordine de apel.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținînd cont de opinia avocatului Kușnir Mariana expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă argumentul precum că, *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul*

hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă, că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și anume: declarațiile inculpatului Marcu Vladimir, declarațiile părții vătămate Preda Corina, declarațiile părții vătămate Tănăsescu Viorel, declarațiile martorului Bolgaru Sergiu, declarațiile martorului Codreanu Adrian, care sunt probe pertinente, concludente, utile și veridice.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărîrii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.53-62, vol. III), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apeluri, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apeluri și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Lecturînd textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul a mai invocat drept teme și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei acestuia, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționînd că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blîndă, fără ca să ia în considerație următoarele circumstanțe : inculpatul a comis două fapte infracționale, nu a recunoscut vina și a încercat să ducă în eroare organul de urmărire penală, nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

În continuare, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea

socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului Marcu Vladimir, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul Marcu Vladimir a reparat integral prejudiciu, a recunoscut vina în instanța de apel, se căiește sincer, are la întreținere copil minor, este tânăr, părțile vătămate l-au iertat, avocatul Slabu Viorel în numele părții vătămate Tănăsescu Viorel a solicitat o pedeapsă mai blândă (f.d. 44, vol III).

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Marcu Vladimir pe o perioadă de probațiune de 2 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia (f.d. 63-64, vol. III).

Cu privire la argumentul recurentului precum că „*în instanța de apel inculpatul a recunoscut vina, pentru a duce în eroare instanța de apel, acesta nu a întreprins nici o măsură în vederea restituirii prejudiciului*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că din materialele dosarului rezultă contrariul, avocatul Slabu Viorel în numele părții vătămate Tănăsescu Viorel a declarat că „*... prin recipisă s-a achitat 50 mii lei, acum în ajun 10 mii, prejudiciul neachitat conform acțiunii civile este de 33 mii lei. Partea vătămată și inculpatul Marcu Vladimir au convenit că aceste mii să fie încasați și să fie achitați în rate. A fost achitat parțial prejudiciul, d-lui recunoaște vina, se căiește sincer, ceea ce schimbă situația, și din cele expuse, solicităm să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, situația schimbându-se pe dosar, să îi fie acordată o șansă pentru a achita pe deplin prejudiciul*”, (procesul-verbal din 29.02.2016 f.d.44, vol.III). La fel, este recipisă la dosar (f.d. 41 vol. III) semnată de către partea vătămată

Tănăsescu Viorel și inculpatul Marcu Vladimir, unde este indicat că ultimul mai are de achitat 33 mii lei, iar din recipisa anexată la referință rezultă că la 28 martie 2016 inculpatul i-a achitat părții vătămate Tănăsescu Viorel 93000 lei și ultimul nu mai are pretenții față de el.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se prevederile art. 90 Cod penal inculpatului Marcu Vladimir, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că temeiurile invocate de recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către procurorul Miron Constantin, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Marcu Vladimir Vladimir**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 noiembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda